ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2005

Vyhlásené: 10.02.2005 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

34

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. novembra 2000 bol v New Yorku prijatý Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, osobitne so ženami a deťmi, doplňujúci Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu. V mene Slovenskej republiky bol protokol podpísaný 15. novembra 2001. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s protokolom uznesením č. 951 z 13. mája 2004. Prezident Slovenskej republiky protokol ratifikoval 25. augusta 2004. Ratifikačná listina bola uložená 21. septembra 2004 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Pre Slovenskú republiku protokol nadobudol platnosť 21. októbra 2004 podľa čl. 17 ods. 2.

K oznámeniu č. 34
2005 Z. z.

PROTOKOL o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, osobitne so ženami a deťmi, doplňujúci Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

Preambula Štáty, zmluvné strany tohto protokolu, vyhlasujúc, že účinné kroky na predchádzanie medzinárodnému obchodovaniu s ľuďmi, osobitne so ženami a deťmi, a na boj proti nemu si vyžadujú komplexný medzinárodný prístup v krajinách pôvodu, tranzitu i určenia, ktorý zahŕňa opatrenia na prevenciu takého obchodovania, trestanie obchodníkov a na ochranu obetí takýchto obchodov vrátane ochrany ich medzinárodne uznaných ľudských práv, berúc do úvahy fakt, že napriek existencii mnohých medzinárodných nástrojov obsahujúcich pravidlá a praktické opatrenia proti vykorisťovaniu osôb, najmä žien a detí, neexistuje univerzálny nástroj, ktorý by postihoval všetky aspekty obchodovania s ľuďmi, znepokojené, že v dôsledku absencie takého nástroja osoby ohrozované obchodovaním nebudú dostatočne chránené, odvolávajúc sa na rezolúciu Valného zhromaždenia OSN č. 53/111 z 9. decembra 1998, v ktorej Valné zhromaždenie rozhodlo o ustanovení otvoreného medzivládneho ad-hoc výboru na účely vypracovania komplexného medzinárodného dohovoru proti nadnárodnému organizovanému zločinu a prerokovania vypracovania okrem iného medzinárodného nástroja venovaného obchodovaniu so ženami a deťmi, presvedčené, že doplnenie Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu o medzinárodný nástroj na prevenciu, potláčanie a trestanie obchodovania s ľuďmi, osobitne so ženami a deťmi, bude užitočné pri prevencii a v boji s týmto zločinom, dohodli sa takto:

I. VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Vzťah k Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

1. Tento protokol dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu. Bude interpretovaný spolu s dohovorom.

2. Ustanovenia dohovoru sa uplatňujú mutatis mutandis na tento protokol, ak v ňom nie je ustanovené inak.

3. Trestné činy ustanovené v súlade s článkom 5 tohto protokolu sa považujú za ustanovené v súlade s dohovorom.

Článok 2
Cieľ

Cieľom tohto protokolu je

a) predchádzať obchodovaniu s ľuďmi a bojovať proti nemu, venujúc osobitnú pozornosť ochrane žien a detí,

b) chrániť obete takého obchodovania pri plnom rešpektovaní ich ľudských práv a pomáhať im a

c) presadzovať a podporovať spoluprácu medzi štátmi, zmluvnými stranami, s cieľom dosiahnuť tento cieľ.

Článok 3
Použitie pojmov

Na účely tohto protokolu:

a)
„obchodovanie s ľuďmi“ je verbovanie, preprava, odovzdanie, prechovávanie alebo prevzatie ľudí pod hrozbou alebo použitím násilia alebo iných foriem donucovania, únosu, podvodu, lsti, zneužitia právomoci alebo zraniteľného postavenia, alebo prijatia, alebo poskytnutia platieb alebo prospechu na dosiahnutie súhlasu osoby majúcej kontrolu nad inou osobou s cieľom vykorisťovania. Vykorisťovanie zahŕňa minimálne vykorisťovanie prostitúcie iných alebo iné formy sexuálneho vykorisťovania, nútenú prácu alebo služby, otroctvo alebo praktiky podobné otroctvu, nevoľníctvo alebo odoberanie orgánov,

b)
súhlas obete obchodovania s cieľom jej vykorisťovania uvedeného v písmene a) tohto článku je irelevantný, ak bol použitý ktorýkoľvek zo spôsobov uvedených v písmene a),

c)
verbovanie, preprava, odovzdanie, prechovávanie alebo prijímanie detí s cieľom ich vykorisťovania je považované za „obchodovanie s ľuďmi“ dokonca aj v prípade, keď nie sú použité spôsoby uvedené v písmene a) tohto článku,

d)
„dieťa“ znamená akúkoľvek osobu mladšiu ako osemnásť rokov.

Článok 4

Rozsah pôsobnosti

Tento protokol, ak v ňom nie je ustanovené inak, sa uplatňuje na predchádzanie trestným činom obchodovania s ľuďmi, ich vyšetrovanie a stíhanie tak, ako sú ustanovené v súlade s článkom 5 tohto protokolu, ak sú tieto trestné činy svojou povahou nadnárodné a boli spáchané za účasti organizovanej zločineckej skupiny, ako aj na ochranu obetí takýchto trestných činov.

Článok 5

Kriminalizácia

1.
Každý štát, zmluvná strana, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie konania vymedzeného v článku 3 tohto protokolu ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne.

2.
Každý štát, zmluvná strana, prijme aj také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie konania ako trestných činov, ak ide o

a)
pokus spáchať trestný čin stanovený v súlade s odsekom 1 tohto článku za podmienok dodržania základných zásad svojho právneho systému,

b)
účastníctvo na trestnom čine stanovenom v súlade s odsekom 1 tohto článku a

c)
organizovanie alebo riadenie iných osôb, aby spáchali trestný čin stanovený v súlade s odsekom 1 tohto článku.

II. OCHRANA OBETÍ OBCHODOVANIA S ĽUĎMI

Článok 6

Pomoc a ochrana obetiam obchodovania s ľuďmi

1.
Vo vhodných prípadoch a v rozsahu, ktorý umožňuje vnútroštátne právo, štáty, zmluvné strany, ochránia súkromie a identitu obetí obchodovania s ľuďmi okrem iného tým, že právny proces v súvislosti s takýmto obchodovaním bude mať dôverný charakter.

2.
Každý štát, zmluvná strana, zaistí, že jeho legislatíva alebo administratívny systém bude obsahovať opatrenia, ktoré zabezpečia obetiam trestných činov uvedených v tomto protokole v opodstatnených prípadoch

a)
informácie o relevantných súdnych a správnych konaniach,

b)
pomoc, ktorá umožní, aby ich názory a záujmy boli predložené a posúdené v príslušných štádiách trestného konania proti páchateľom, a to spôsobom, ktorý sa nedotkne práva na obhajobu.

3.
Každý štát, zmluvná strana, zváži implementáciu takých opatrení, ktoré poskytnú obetiam obchodovania s ľuďmi možnosť fyzického, psychického a sociálneho zotavenia vo vhodných prípadoch v spolupráci s mimovládnymi organizáciami, inými relevantnými organizáciami a ďalšími zložkami občianskej spoločnosti, a to najmä zabezpečenie

a)
primeraného ubytovania,

b)
poradenstva a informácií, predovšetkým o ich zákonných právach v jazyku, ktorému obete obchodovania s ľuďmi rozumejú,

c)
lekárskej, psychickej a materiálnej pomoci a

d)
možností zamestnania, vzdelania a odborného výcviku.

4.
Každý štát, zmluvná strana, pri aplikovaní ustanovení tohto článku vezme do úvahy vek, pohlavie a osobitné požiadavky obetí obchodovania s ľuďmi, najmä osobitné potreby detí vrátane primeraného ubytovania, vzdelávania a starostlivosti.

5.
Každý štát, zmluvná strana, vyvinie úsilie na zabezpečenie fyzickej bezpečnosti obetí obchodovania s ľuďmi, ak sa nachádzajú na jej území.

6.
Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém bude obsahovať také opatrenia, ktoré poskytnú obetiam obchodovania s ľuďmi možnosť získať kompenzáciu za spôsobené škody.

Článok 7

Postavenie obetí obchodovania s ľuďmi v prijímajúcich krajinách

1.
Okrem opatrení uvedených v článku 6 tohto protokolu každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych alebo iných vhodných opatrení, ktoré dovolia obetiam obchodovania s ľuďmi v opodstatnených prípadoch zotrvať na jej území dočasne alebo trvalo.

2.
Pri implementácii ustanovení odseku 1 tohto článku každý štát, zmluvná strana, zodpovedajúco zváži humanitárne faktory a faktory súcitu.

Článok 8

Repatriácia obetí obchodovania s ľuďmi

1.
Štát, zmluvná strana, ktorej obeť obchodovania s ľuďmi je štátnym príslušníkom alebo v ktorej mala právo trvalého pobytu v čase vstupu na územie prijímajúceho štátu, zmluvnej strany, bude akceptovať, s prihliadnutím na bezpečnosť osoby, návrat tejto osoby bez neprimeraného a neodôvodneného zdržania a napomáhať mu.

2.
Keď štát, zmluvná strana, vracia obeť obchodovania s ľuďmi do krajiny, ktorej obeť je štátnym príslušníkom alebo v ktorej mala v čase vstupu na územie prijímajúceho štátu právo trvalého pobytu, tak takýto návrat sa uskutoční s prihliadnutím na bezpečnosť tejto osoby, ako aj s prihliadnutím na právne aspekty týkajúce sa faktu, že táto osoba je obeťou obchodovania s ľuďmi, a podľa možnosti bude na báze dobrovoľnosti.

3.
Na žiadosť prijímajúceho štátu, zmluvnej strany, požiadaný štát, zmluvná strana, bez neprimeraného a neodôvodneného zdržania overí, či osoba, ktorá je obeťou obchodovania s ľuďmi, je jej štátnym príslušníkom alebo v nej mala v čase vstupu na územie prijímajúceho štátu právo trvalého pobytu.

4.
V záujme uľahčenia návratu obete obchodovania s ľuďmi, ktorá nemá potrebné doklady, štát, zmluvná strana, ktorej obeť je štátnym príslušníkom alebo v ktorej mala v čase vstupu na územie prijímajúceho štátu právo trvalého pobytu, vysloví na základe žiadosti prijímajúceho štátu súhlas s vydaním takých cestovných dokladov alebo podľa potreby iného povolenia, ktoré môžu byť potrebné, aby sa jej umožnila cesta a opätovný vstup na jeho územie.

5.
Tento článok sa nedotkne žiadneho práva poskytovaného obetiam obchodovania s ľuďmi podľa vnútroštátneho práva prijímajúceho štátu, zmluvnej strany.

6.
Tento článok sa nedotkne žiadnej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy alebo dojednania, ktoré úplne alebo čiastočne upravuje návrat obetí obchodovania s ľuďmi.

III. PREVENCIA, SPOLUPRÁCA A INÉ OPATRENIA

Článok 9
Predchádzanie obchodovaniu s ľuďmi

1.
Štáty, zmluvné strany, vyvinú úsilie na vytvorenie jednotných postupov, programov a iných opatrení

a)
na predchádzanie obchodovaniu s ľuďmi a boj proti nemu a

b)
na ochranu obetí obchodovania s ľuďmi, najmä žien a detí, aby sa opätovne nestali obeťami.

2.
Štáty, zmluvné strany, vyvinú úsilie na vykonanie opatrení, akým je výskum, informačné a mediálne kampane a sociálne a ekonomické iniciatívy na predchádzanie obchodovaniu s ľuďmi a boj proti nemu.

3.
Postupy, programy a iné opatrenia ustanovené v súlade s týmto článkom zahrnú vhodnú spoluprácu s mimovládnymi organizáciami, inými dôležitými organizáciami alebo inými zložkami občianskej spoločnosti.

4.
Štáty, zmluvné strany, prijmú alebo posilnia opatrenia vrátane dvojstrannej alebo mnohostrannej spolupráce, ktoré zmiernia vplyv faktorov, akými sú chudoba, nízky stupeň rozvoja alebo nedostatočná rovnosť príležitostí, ktoré nútia osoby, najmä ženy a deti, stať sa obeťami obchodovania.

5.
Štáty, zmluvné strany, prijmú alebo posilnia legislatívne alebo iné opatrenia, akými sú vzdelávacie, sociálne alebo kultúrne opatrenia vrátane dvojstranných alebo mnohostranných opatrení, s cieľom zabrániť dopytu po všetkých formách vykorisťovania ľudí, najmä žien a detí, ktoré vedú k nezákonnému obchodovaniu.

Článok 10

Výmena informácií a odborná príprava

1. Orgány presadzovania práva, imigračné a iné príslušné orgány v štátoch, zmluvných stranách, budú podľa potreby navzájom spolupracovať výmenou informácií v súlade s ich vnútroštátnym právom tak, aby mohli určiť:

   a) či osoby prekračujúce alebo pokúšajúce sa prekročiť štátne hranice s cestovnými dokladmi patriacimi iným osobám alebo bez cestovných dokladov sú páchatelia alebo obete obchodovania s ľuďmi,

   b) typy cestovných dokladov, ktoré osoby použili alebo sa pokúsili použiť pri prekračovaní štátnej hranice s cieľom obchodovať s ľuďmi, a

   c) prostriedky a metódy používané organizovanými zločineckými skupinami na účely obchodovania s ľuďmi vrátane naverbovania a prepravy obetí, ciest a väzieb medzi jednotlivcami a skupinami podieľajúcimi sa na obchodovaní s ľuďmi a možné opatrenia na ich odhalenie.

2. Štáty, zmluvné strany, zabezpečia alebo posilnia odbornú prípravu v prevencii obchodovania s ľuďmi pre úradníkov presadzujúcich právo, imigračných a iných zainteresovaných úradníkov. Odborná príprava má byť zameraná na metódy používané na prevenciu takého obchodovania, stíhanie obchodníkov a ochranu práv obetí vrátane ochrany obetí pred obchodníkmi. Odborná príprava má vziať do úvahy aj potrebu posúdiť ľudské práva a citlivé okolnosti súvisiace s problematikou detí a pohlaví a má podporovať aj spoluprácu s mimovládnymi organizáciami, s inými dôležitými organizáciami a ďalšími zložkami občianskej spoločnosti.

3. Štát, zmluvná strana, ktorý prijíma informácie, musí splniť každú požiadavku štátu, zmluvnej strany, ktorý poskytuje informácie a ktorý uplatňuje obmedzenie pri ich používaní.

Článok 11

Opatrenia na hraniciach

1. Bez toho, aby boli dotknuté medzinárodné záväzky týkajúce sa voľného pohybu osôb, štáty, zmluvné strany, v možnom rozsahu posilnia také hraničné kontroly, ktoré môžu byť potrebné na predchádzanie obchodovaniu s ľuďmi a jeho odhaľovanie.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne alebo iné vhodné opatrenia na zabránenie, v prípustnom rozsahu, využívaniu dopravných prostriedkov prevádzkovaných komerčnými prepravcami pri páchaní trestných činoch ustanovených v súlade s článkom 5 tohto protokolu.

3. Tam, kde je to vhodné, a bez toho, aby boli dotknuté uplatniteľné medzinárodné dohovory, takéto opatrenia zahŕňajú stanovenie záväzkov komerčných prepravcov vrátane dopravnej spoločnosti alebo majiteľa, alebo prevádzkovateľa akéhokoľvek dopravného prostriedku, aby sa ubezpečili, že všetci pasažieri sú držiteľmi cestovných dokladov, ktoré sú potrebné na vstup do prijímajúceho štátu.

4. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade s vnútroštátnym právom nutné opatrenia na stanovenie sankcií za porušenie povinnosti uvedenej v odseku 3 tohto článku.

5. Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie opatrení, ktoré umožnia v súlade s vnútroštátnym právom odopretie vstupu alebo zrušenie víz pre osoby, ktorým bola preukázaná účasť na spáchaní trestných činov ustanovených v súlade s týmto protokolom.

6.
Bez toho, aby bol dotknutý článok 27 dohovoru, štáty, zmluvné strany, posúdia posilnenie spolupráce medzi svojimi úradmi hraničnej kontroly, okrem iného, zriadením a udržiavaním priamych komunikačných kanálov.

Článok 12

Bezpečnosť a kontrola dokladov

Každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, ktoré v rámci dostupných prostriedkov môžu byť potrebné

a)
na zabezpečenie toho, aby cestovné doklady alebo doklady totožnosti ním vydané mali takú kvalitu, aby nemohli byť jednoducho zneužité a ľahko sfalšované alebo protiprávne pozmenené, kopírované alebo vydané,

b)
na zabezpečenie nedotknuteľnosti a ochrany cestovných dokladov alebo dokladov totožnosti vydaných štátom, zmluvnou stranou, alebo v jeho mene a na zabránenie ich protiprávnemu vyhotoveniu, vydaniu alebo použitiu.

Článok 13

Legitímnosť a platnosť dokladov

Na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právom v primeranej lehote overí legitímnosť a platnosť cestovného dokladu alebo dokladu totožnosti vydaného v jeho mene, alebo ktorý bol údajne v jeho mene vydaný, ak existuje podozrenie, že bol použitý na účely obchodovania s ľuďmi.

IV. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 14

Ochranné ustanovenie

1.
Nič v tomto protokole sa nedotkne práv, záväzkov a zodpovednosti štátov a jednotlivcov podľa medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva a medzinárodného práva ľudských práv, najmä dohovoru z roku 1951[1])a protokolu z roku 1967[2]), ktoré súvisia s postavením utečencov a princípom nevypovedania tak, ako sú v nich obsiahnuté.

2.
Opatrenia vymedzené v tomto protokole sa budú vykladať a uplatňovať spôsobom, ktorý nie je diskriminačný vo vzťahu k osobám z dôvodu, že sú obeťami obchodovania s ľuďmi. Výklad a uplatňovanie týchto opatrení bude v súlade s medzinárodne uznanými princípmi zákazu diskriminácie.

Článok 15

Riešenie sporov

1.
Štáty, zmluvné strany, vyvinú úsilie vyriešiť rokovaním spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tohto protokolu.

2.
Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania tohto protokolu, ktorý nemôže byť vyriešený rokovaním v primeranej lehote, bude na žiadosť jedného z nich predložený na rozhodcovské konanie. Ak sa štáty, zmluvné strany, v lehote šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti o rozhodcovské konanie nemôžu dohodnúť na organizácii rozhodcovského konania, ktorýkoľvek z týchto štátov, zmluvných strán, môže spor predložiť Medzinárodnému súdnemu dvoru na základe podania v súlade so Štatútom dvora.

3.
Každý štát, zmluvná strana, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pri pristúpení k tomuto protokolu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný odsekom 2 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 2 tohto článku vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.

4.
Každý štát, zmluvná strana, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 3 tohto článku, môže kedykoľvek túto výhradu odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 16

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a pristúpenie

1.
Tento protokol je otvorený na podpis všetkým štátom od 12. do 15. decembra 2000 v Palerme, Talianskej republike, a potom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku až do 12. decembra 2002.

2.
Tento protokol je otvorený aj na podpis regionálnym organizáciám hospodárskej integrácie za predpokladu, že aspoň jeden členský štát takejto organizácie už tento protokol podpísal v súlade s odsekom 1 tohto článku.

3.
Tento protokol podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie môže uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení, ak aspoň jeden jej členský štát už tak učinil. V tejto ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo schválení táto organizácia oznámi rozsah jej kompetencií s prihliadnutím na problematiku riešenú protokolom. Táto organizácia taktiež oznámi depozitárovi každú dôležitú zmenu v rozsahu jej kompetencií.

4.
Tento protokol je otvorený na pristúpenie ktorémukoľvek štátu alebo regionálnej organizácii hospodárskej integrácie, ktorej aspoň jeden členský štát je zmluvnou stranou tohto protokolu. Listiny o pristúpení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Pri pristúpení regionálna organizácia hospodárskej integrácie oznámi rozsah svojich kompetencií s prihliadnutím na problematiku riešenú týmto protokolom. Táto organizácia oznámi depozitárovi každú dôležitú zmenu v rozsahu jej kompetencií.

Článok 17

Nadobudnutie platnosti

1.
Tento protokol nadobudne platnosť v deväťdesiaty deň nasledujúci po dni uloženia štyridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení, ale nenadobudne platnosť pred nadobudnutím platnosti dohovoru. Na účely tohto odseku listina uložená regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie sa nezapočítava navyše k počtu listín, ktoré boli uložené členskými štátmi tejto organizácie.

2.
Pre každý štát alebo regionálnu organizáciu hospodárskej integrácie, ktorý ratifikuje, prijme, schváli tento protokol alebo k nemu pristúpi po uložení štyridsiatej listiny, nadobudne tento protokol platnosť tridsiatym dňom po uložení príslušnej listiny týmto štátom alebo organizáciou alebo dňom, keď tento protokol nadobudne platnosť podľa odseku 1 tohto článku podľa toho, čo nastane neskôr.

Článok 18

Zmeny

1.
Po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia platnosti tohto protokolu štát, zmluvná strana,

môže navrhnúť zmenu a zaprotokolovať ju u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý následne bude o navrhovanej zmene informovať štáty, zmluvné strany, a Konferenciu zmluvných strán dohovoru s cieľom zvážiť a prijať rozhodnutie o tomto návrhu. Štáty, zmluvné strany tohto protokolu, zúčastnené na Konferencii zmluvných strán vyvinú všetko úsilie na to, aby dosiahli konsenzus v súvislosti s každou zmenou. Ak sa vyčerpá všetko úsilie na konsenzus a dohoda nebude dosiahnutá, ako posledná možnosť prijatia zmeny je hlasovanie, pričom na jej prijatie je potrebná dvojtretinová väčšina štátov, zmluvných strán tohto protokolu, prítomných na Konferencii zmluvných strán a zúčastňujúcich sa na hlasovaní.

2. Regionálne organizácie hospodárskej integrácie si vo veciach v rámci svojej kompetencie uplatňujú svoje hlasovacie právo uvedené v tomto článku s počtom hlasov rovnakým, ako je počet ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto protokolu. Tieto organizácie si neuplatňujú svoje hlasovacie právo, ak si ho uplatňujú ich členské štáty, a naopak.

3. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátov, zmluvných strán.

4. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť pre štát, zmluvnú stranu, v deväťdesiaty deň nasledujúci po dni uloženia jej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

5. Keď zmena nadobudne platnosť, bude zaväzovať tie štáty, zmluvné strany, ktoré vyslovili súhlas, že ňou budú viazané. Ostatné štáty, zmluvné strany, budú stále viazané ustanoveniami tohto protokolu a všetkými zmenami, ktoré už predtým ratifikovali, prijali alebo schválili.

Článok 19

Výpoveď

1. Štát, zmluvná strana, môže tento protokol vypovedať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Takáto výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po prijatí oznámenia generálnym tajomníkom.

2. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie prestáva byť zmluvnou stranou tohto protokolu, keď protokol vypovedia všetky jej členské štáty.

Článok 20

Depozitár a jazyky

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov sa určuje za depozitára tohto protokolu.

2. Originál tohto protokolu, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to svojimi vládami splnomocnení, podpísali tento protokol.

K oznámeniu č. 34/2005 Z. z.

PROTOCOL

to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

Preamble

The States Parties to this Protocol,

Declaring that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognized human rights,

Taking into account the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

Concerned that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument addressing trafficking in women and children,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

Have agreed as follows:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, mutatis mutandis, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

(a) To prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;

(b) To protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and

(c) To promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in persons" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) "Child" shall mean any person under eighteen years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are

transnational in nature and involve an organized criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, inter alia, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

(a) Information on relevant court and administrative proceedings;

(b) Assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

(a) Appropriate housing;

(b) Counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;

(c) Medical, psychological and material assistance; and

(d) Employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in per sons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of

permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorization as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:
(a) To prevent and combat trafficking in persons; and
(b) To protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimization.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:
(a) Whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
(b) The types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
(c) The means and methods used by organized criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951[1]) Convention 3 and the 1967[2]) Protocol 4 relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognized principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

[1]) United Nations, Treaty Series, vol. 189, No. 2545.
[2]) Ibid., vol. 606, No. 8791.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

1) Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 319/1996 Z. z. o pristúpení Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky k Dohovoru o právnom postavení utečencov a k Protokolu týkajúcemu sa právneho postavenia utečencov.

2) Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 319/1996 Z. z.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.